

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 73 0 K 042513 25 Kž
Banjaluka, 25.11.2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Okružni sud u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda mr Srđana Force, kao predsjednika vijeća, Pane Gavrića i Blagoje Dragosavljevića kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Dobrile Sandić, u krivičnom predmetu protiv optuženog R. P. zbog krivičnog djela Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka i branioca optuženog Vukana Šelvera, advokata iz Kotor Varoši, izjavljenih protiv presude Osnovnog suda u Kotor Varoši broj 73 0 K 042513 22 K od 12.12.2024. godine, u javnoj sjednici vijeća održanoj dana 25.11.2025. godine, donio je

PRESUDU

Odbijaju se, kao neosnovane, žalbe Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka i branioca optuženog R. P. i potvrđuje presuda Osnovnog suda u Kotor Varoši broj 73 0 K 042513 22 K od 12.12.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Kotor Varošu broj 73 0 K 042513 22 K od 12.12.2024. godine (u daljem tekstu: pobijana presuda) optuženi R. P. oglašen je krivim da je u vrijeme, mjestu i na način opisan u izreci pobijane presude počinio krivično djelo Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 64/17, sa naknadnim izmjenama u daljem tekstu: KZ RS), kažnjivo po tom zakonskom propisu, pa ga je sud na osnovu tog zakonskog propisa uz primjenu odredbi člana 49. tog zakonika, osudio na novčanu kaznu u iznosu od 800,00 KM (osamstotina konvertibilnih maraka) koju je optuženi dužan platiti u roku od 30 (trideset) dana po pravosnažnosti presude. Određeno je da ukoliko optuženi ne plati novčanu kaznu u navedenom roku sud će narediti njeno prinudno izvršenje te ako ne bude naplaćena ni putem prinudnog izvršenja u zakonom određenom roku sud će bez odlaganja donijeti odluku kojom se novčana kazna zamjenjuje kaznom zatvora računajući svakih započelih 100 KM za jedan dan zatvora. Na osnovu odredbe člana 96. stav 2. tačka a) i člana 99. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21, u daljem tekstu: ZKP RS) optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 300,00 KM koji se odnose na troškove vještačenja u iznosu od 150,00 KM i paušal u iznosu od 150,00 KM u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Protiv pobijane presude žalbu je blagovremeno izjavilo Okružno javno tužilaštvo Banjaluka zbog odluke o krivičnoj sankciji iz člana 310. stav 1. tačka g) u vezi sa članom 314. stav 1. ZKP RS sa prijedlogom da sud uvaži žalbu, preinači pobijanu presudu tako da optuženom izrekne kaznu koja bi bila adekvatna učinjenom krivičnom djelu i kojom bi se u cjelosti ostvarila svrha kažnjavanja.

Protiv pobijane presude žalbu je izjavio i branilac optuženog Vukan Šelver, advokat iz Kotor Varoši zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakonika, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnoj sankciji sa prijedlogom da sud usvoji žalbu, te da pobijanu presudu izmijeni i optuženog oslobodi od optužbe ili da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu tužioca dostavio je branilac optuženog u kojem navodi da osporava sve žalbene navode tužioca koji se odnose na način izvršenja krivičnog djela kao neosnovane i da su paušalne iz razloga što su netačni pri tom navodeći i druge moguće načine zadobijenih povreda kao i da je sud pravilno vrednovao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog a to su da do sada nije osuđivan, da oštećena ne postavlja imovinsko pravni zahtjev i da je pomaže. Ističe da tužilac prepričava izvedene dokaze, vrši vlastitu ocjenu izvedenih dokaza te postavljenim premisama neopravdano pravda svoj stav te žalbenim navodima nastoji ukazati da su izneseni žalbeni navodi tačni iako nisu tačni, i predlaže da sud žalbu tužioca odbije kao neosnovanu.

Povodom žalbe Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka i branioca optuženog, održana je sjednica vijeća pred ovim sudom, shodno članu 318. stav 4. ZKP RS, na kojoj je bio prisutan optuženi R. P. i branilac optuženog Vukan Šelver, advokat iz Kotor Varoša, dok nije bio prisutan tužilac iako je o sjednici vijeća uredno obaviješten, dostavnica u spisu.

Ispitujući pobijanu presudu u dijelu u kojem se pobija žalbama, u smislu odredbe člana 320. ZKP RS, odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Žalbe nisu nisu osnovane.

Nisu osnovani argumenti žalbe branioca optuženog o počinjenoj bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 2. ZKP RS iznesena u pravcu da je oštećena imala status privilegovanog svjedoka i da je nepravilno primijenjena odredba člana 148. ZKP RS, o tome su dati razlozi na (strani 4.) pobijane presude a to su da se oštećena razvela sa optuženim i da ne živi u bilo kakvoj vanbračnoj zajednici sa optuženim. Nadalje prilikom njenog saslušanja pred ovlaštenim službenim licima obzirom da je tada još bila u braku ista propisno poučena da može odbiti svjedočenje ali je istakla da želi da svjedoči pa se time prigovori branioca o postojanju vanbračne zajednice ispoljavaju kao neosnovani iz razloga što je brak u vrijeme održavanja glavnog pretresa pravosnažno okončan.

Nadalje neosnovani su i prigovori branioca da su povrede mogle nastati i na drugi način kao što su guranjem sa optuženim prilikom otimanja mobilnog telefona i da je ona razjarena pokušala da otme mobilni telefon od optuženog. Navedene tvrdnje branioca i nisu potkrijepljene bilo kakvim dokazima i kao takvi su neprihvatljivi za sud obzirom da je na osnovu izvedenih dokaza od strane prvostepenog suda utvrđeno da je upravo optuženi preduzimao radnje opisane u činjeničnom opisu izreke pobijane presude u pogledu kojih se do detalja izjasnila oštećena D. P.

Dakle, suprotno prigovorima koji se u žalbi tužioca navode, činjenična utvrđenja pobijane presude su po ocjeni ovog suda potpuna i pravilna. Ona su zasnovana na mnogobrojnim dokazima izvedenim na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, koji su detaljno izneseni u obrazloženju pobijane presude, ocijenjeni na način koji propisuje odredba člana 295. stav 2. ZKP RS. Naime, pobijana presuda detaljno iznosi sadržaj izvedenih dokaza, kako objektivne tako i subjektivne prirode, sve te dokaze pravilno ocjenjuje i izvodi konačan, a i po ocjeni ovog suda, pravilan zaključak da je dokazano da je optuženi počinio krivično djelo nasilje u porodici iz člana 190. stav 1. KZ RS i o tome je dao veoma detaljne, argumentovane i valjane razloge koje u cjelosti prihvata i ovaj sud.

Nadalje, žalbeni prigovor tužioca da su na strani optuženog precijenjene olakšavajuće okolnosti takođe nisu osnovani. Naime, u pobijanoj presudi, po ocjeni ovog vijeća, prvostepeni sud je na pravilan način vrednovao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, a to su da pomaže oštećenu, da je sa istom u dobrim odnosima i da joj pomaže u vezi izdržavanja djece, da je neosuđivano lice i po ocjeni ovog vijeća, pri tom cijeneći propisanu kaznu za krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190 stav 1. KZ RS izrečena novčana kazna u iznosu od 800,00 KM jeste adekvatna i primjerena kazna i da će se izrečenom kaznom postići svrha kažnjavanja.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbe branioca optuženog i tužioca odbiti, kao neosnovane, pobijanu presudu potvrditi i donijeti odluku kao u izreci na osnovu člana 327. ZKP RS.

Zapisničar
Dobрила Sandić

Predsjednik vijeća
mr Srđan Forca